

aprobované) učitele. Ze zjištění ČŠI vyplynulo, že délka pedagogické praxe celkem meziročně stoupla zhruba o jeden rok a činila 19,5 roku. Průměrná délka pedagogické praxe v dané škole činila necelých 14 let, přičemž nejpočetnější skupinu tvořila skupina s praxí 11 až 20 let. Podíl začínajících s praxí do tří let meziročně klesl na 7 %. Průměrný věk učitelů byl 44,2 roku. Nejpočetnější, více než 25% zastoupení měla věková skupina 31 až 40 let.

V pedagogických sborech byli zastoupeni pedagogové s dlouhodobou zkušeností i s kratší pedagogickou praxí, někteří současně působili na jiném typu školy. K personálním předpokladům kladně ovlivňujícím kvalitu vzdělávání patřila především více než 95% odborná kvalifikovanost a zpravidla vysoká profesní erudovanost; část učitelů byla aktivními umělci. Nejvyšší kvalifikovanost byla zaznamenána v hudebním a výtvarném oboru (97 % a 93,6 %). V odůvodněných případech ředitelé využívali možnost uznání předpokladu odborné kvalifikace podle §10 odst. 2 zákona č. 563/2004 Sb. Učitelé nesplňující podmínky odborné kvalifikace si doplňovali kvalifikaci potřebným studiem. Ojedinele ve školách působili pedagogové bez odborné kvalifikace, vždy se však jednalo o časově omezené řešení.

Cílené a systematické organizaci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (dále „DVPP“) byla věnována rozdílná pozornost. Některou z forem DVPP včetně studia ke splnění kvalifikačních předpokladů absolvovalo přibližně 77 % učitelů. Poměrně vysoký byl podíl těch, kteří se žádného DVPP neúčastnili (23 %). Podpora a vytváření prostoru k iniciativě učitelů při společném plánování DVPP je příležitostí pro ředitele k hledání variant tak, aby DVPP využíval stále větší počet učitelů. Představuje možnost zkvalitňování plánů DVPP, sledování jejich zpětnovazební funkce a sdílení zkušeností.

Analýza dotazníků v oblasti školního klimatu v materiálně-technické, vztahové a komunikační oblasti, zadaných ředitelům i učitelům ZUŠ, přinesla některá zajímavá srovnání. Z pohledu učitelů převládala výrazně vyšší spokojenost s materiálně-technickými podmínkami. Názory obou stran se shodovaly v pohledu na vztahy mezi učiteli a žáky. Velmi odlišný pohled přineslo porovnání v oblasti participace pedagogů na rozvoji školy a na podporu spolupráce mezi učiteli ze strany vedení (graf č. 39). Oba tyto aspekty souvisejí se stylem řízení školy, proto zde ředitelé neradi připouštějí nedostatky, které jsou naopak zřejmé učitelům.